

"Dünyanın âhirete bakan yüzüyle, esmâ-i ilâhiyeye mukabil olan yüzünü sevmek sebab-i noksanîyet değil." Bu ifadenin geçtiği cevabın tamamını açar mısınız?

Bir çiçeğin güleç yüzüne baktığımızda, o yüzde Allah'ın **Cemil, Müzeyyin, Kerim, Muhsin** gibi birçok isminin tecelli ettiğini görürüz ve Allah'a olan marifet ve muhabbetimiz artar. Çiçek Allah'ın sanatı ve eseri olması ve aynı zamanda Allah'ı tanıma ve sevdirmeye kuvvetli bir vesile olması noktasında sevilir ve sevilmelidir.

Yine semanın büyük ve dehşetli yıldızlarına baktığımızda, Allah'ın **Celil, Azim, Kahhar, Mütekebbir** gibi isimlerin tecellilerini görürüz ve Allah'a karşı haşyet ve hürmetimiz ziyadeleşir. Bu açıdan sema sevmeye ve okunmaya değer bir yerdir.

İşte **çiçek** ve **sema** örneğinde olduğu gibi kainat ve içindeki her şey Allah'ı isim ve sıfatları ile bize tanıtan ve sevdiren bir mektep, bir okul gibidir. Bu mektepte ne kadar derinleşirsek o kadar marifet ve kemal kazanırız.

Dünya aynı zamanda ahiretin tarlasıdır. Burada ekeriz orada biçeriz. Dünya ahireti kazanmada kuvvetli bir vesile olduğu için, nefrete değil sevmeye layıktır.

Allah yolunda harcamak ve garip gurabaya yardım etmek niyeti ile ticaret yapıp para kazanmak dünya sevgisi ve hırsı sayılmaz.

Zekat ve hac gibi ibadetler para ile oluyor, demek bu ibadetleri yapma niyeti ile para kazanmak dünya sevgisi kapsamına girmiyor.

Sahabe efendilerimiz dünyaya bu yönleri ile yönelmişler, yoksa nefis ve hevalarını tatmin etmek amacı ile dünyaya zerre kadar iltifat etmemişler. Dünyaya bu kudsi amaçla yönelmek ahiret açısından noksanlık değil aksine kemalat oluyor...